

بهار معلمان معلمان بهار

محمد رضا سنگری

معلمانی که با رنج دانش آموز می‌گیرند، تنها «کلاس» صحنه پیوند آن‌ها با دانش آموز نیست که برای حل مشکل دانش آموز گاه از «حقوق»، «وقت»، «آرامش و آسایش» و حتی آبرو و حیثیت خویش می‌گذرند تا گرهی بکشایند و راهی بنمایند و اندوهی بزایند.

سلامشان باد که همین‌ها رسالت پیامبرانه معلمی را ادراک کرده‌اند که خداوند وقتی از پیامبر و ویژگی‌های او سخن می‌گوید، او را «شاهد»، مبشر، نذیر، داعی‌الی‌الله و سراج منیر معرفی می‌کند: یا ایها النبی انا ارسلناک شاهداً و مبشراً و نذیراً و داعی‌الی‌الله باذنه و سراجاً منیراً (آیات ۴۵ - ۴۶ سوره احزاب)

اگر پیامبر معلم است، که خود فرمود: انما بُعثت معلماً، پس همه معلمان خوب و شایسته واجد این ویژگی‌ها خواهند بود؛ یعنی شاهدهند و خود نمونه عینی آنچه می‌گویند و می‌خواهند؛ مبشرند؛ یعنی افق‌های روشن و امیدبخش را ترسیم و جان‌ها را از زنگار و یأس و نومیدی می‌زدایند و نذیرند و هشداردهنده و نشان‌دهنده خطرگاه‌ها و راه‌های گذار از این خطرگاه‌ها و دره‌ها و داعی‌الی‌الله‌اند؛ یعنی به «خود» نمی‌خوانند و سرانگشت اشاره آنان همواره به سمت اوست و جز رضای او مقصدی نمی‌جویند و نمی‌پویند.

معلمان سراج منیرند و به شیوه انبیا روشنگری و نورافشانی و تاریکی‌زدایی رسم و روش آن‌هاست و همین است که بهشت خدا آشناتر از معلمان و خوب‌تر از آن‌ها را نمی‌شناسد و نمی‌یابد. سلامش باد آن روح مطهر - مطهر شهید - که چنین بود و سلامت‌ان باد شما عزیزان معلمی که جز این راه را سالک و رهرو نیستید

معلمی مبارکتان باد که ادب و ادبیات می‌آموزید و جان‌های تشنه را به میهمانی زلال‌ترین و نوشتارترین جام می‌برید. کوثر وجودتان جوشتر و نوشتار باد.

برای معلمی که معلمی را عشق می‌ورزد و مدرسه را بهشت زندگی و آموختن را دلنشین‌ترین زمزمه زندگی می‌داند، هر روز بهار است و تولد تازه، و محول‌الحوال و الاحوال بهترین «حال» را برای او رقم زده است.

بهار معلم، درس است و معلم بهار آور و بهار آفرین؛ لحظه‌های کلاس همه شکفتن است و نسیم نسیم که می‌وزد و چشمه چشمه که می‌جوشد و جان‌ها را شادابی و شکوفایی می‌بخشد. معلمان، پیامبران و رسولان رُستن و رُستن‌اند و اگر «قدر» دانسته شوند، باید بر «صدر» بنشینند و به پاس «توان و زمان و جانی» که بر سر کار می‌گذارند دغدغه «تومان» نداشته باشند و تنها و تنها به ژرفابخشی دانش، کشف افق‌های تازه آموزشی، کسب روش‌های بایسته و قدم زدن در فضاهاى تازه و بدیع بیندیشند و بپردازند.

معلمان، معماران شخصیت دانش‌آموزان و شاخص‌ترین مهندسان فرهنگ و اندیشه و بینش و منش نسل‌هایند؛ طنین و پژواک گفتار و رفتار معلمان در حافظه نسل‌ها گواه روشن این ادعاست؛ گاه معلم چنان بر اندیشه و روح دانش‌آموز سایه می‌اندازد که همسایه زندگی او می‌شود و همه‌گاه و همه‌جا با او همراه می‌شود و در «او» به تبلور و تجسم می‌رسد و به دیگر زبان، دانش‌آموز همان می‌شود که معلم اوست.

بسیار معلمان‌اند که «گم‌نان» و «گم‌نام» در شهر و روستا، تکاپوی عاشقانه و عالمانه دارند و قدرناشناخته و بی‌ادعا، به تعبیر قرآن، «سراج» گونه می‌سوزند و می‌سازند و سوزوساز آن‌ها راه‌آورد دانش و شکیب و سرشاری و شوق‌مندی و شادابی آن‌هاست. کم نیستند معلمانی که هیچ‌گاه «نمونه» نمی‌شوند، فرم انتخاب معلم نمونه پر نمی‌کنند، کسی برای آن‌ها کف نمی‌زند، نامشان در هیچ مجله و روزنامه و رسانه‌ای مطرح نمی‌شود اما به تعبیر معلم بزرگ تاریخ، علی، در آسمان‌ها مشهور و در زمین ناشناخته‌اند.

**معلمان،
معماران
شخصیت
دانش‌آموزان
و شاخص‌ترین
مهندسان
فرهنگ و
اندیشه و
بینش و منش
نسل‌هایند**